

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 107959 25 K
Visoko, 09.04.2026.. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Visokom, sudija Miroslav Savić, uz učešće zapisničara Jasmine Salošević, u krivičnom predmetu protiv optužene A.H. , zbog krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zenica broj T04 0 KT 0059829 24 od 12.09.2025. godine, potvrđena dana 19.09.2025. godine, nakon glavnog, javnog, pretresa održanog dana 09.04.2026. godine u prisustvu kantonalnog tužioca Huse Hrustanovića, optužene i njegovog branioca Nire Hadžidulbić, uposlenik Kantonalnog zavoda za besplatnu pravnu pomoć, donio i istog dana javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENA A.H. , kći Dž. i majke M. rođene O., rođena ... godine u S., nastanjena u mjestu K. bb, grad V., pismena, bez zanimanja, nezaposlena, razvedena, majka dvoje djece, po narodnosti Bošnjakinja, državljanka BiH, lošeg imovnog stanja, JMB: ..., neosuđivana,

KRIVA JE
što je:

dana 30.07.2024. godine, na području grada V., došla do kuće koja se nalazi u mjestu K., vlasništvo njene majke A.M., s kojom ne živi u zajedničkom domaćinstvu, pa u stanju bitno smanjene uračunljivosti usljed dugogodišnjeg konzumiranja psiho aktivnih supstanci, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozila mir i psihičko zdravlje majke M., na način da je započela svađu oko prašine u kući, govoreći da joj se u jastuku nalaze zapisi, prijeteći M. da će je ubiti, odrobijati i da će biti u crnim vrećama, svjesna da će na taj način ugroziti mir i psihičko zdravlje svoje majke M., što je i htjela, na koji način je nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozila mir i psihičko zdravlje svoje majke M.,

dakle, nasiljem ugrozila mir i psihičko zdravlje člana svoje porodice, s kojim ne živi u zajedničkom domaćinstvu,

čime je počinila krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH.

Pa sud optuženu na osnovu istog zakonskog propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, izriče:

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženoj za počinjeno krivično djelo utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci i istovremeno određeno da se ona neće izvršiti ako osuđena za vrijeme od 3 (tri) godine (vrijeme provjeravanja) od dana pravosnažnosti presude ne poćini novo krivićno djelo.

Primjenom člana 71., 72., 73. i 75. Krivičnog zakona FBiH optuženoj se uz izrečenu uslovnu osudu izriče

SIGURNOSNA MJERA

{dio teksta uklonjen radi zaštite posebnih kategorija ličnih podataka}

, koja mjera će trajati dok ne prestanu razlozi zbog kojih je izrečena, ali najduže istekom roka od 3 (tri) godine i to (jedan) mjesec dana u bolničkim uslovima a potom 1 (jedna) godina ambulantno .

Ukoliko se osuđena, tokom vremena proijeravanja, ne podvrgne sigurnosnoj mjeri ..., sud će postupiti prema odredbi člana 66. Stav 1. KZ FBiH i opozvati uslovnu osudu zbog neispunjenja izrečenih obaveza.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH, optužena se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret sredstava suda.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona je optužnicom T04 0 KT 0059829 24 od 12.09.2025. godine, koja potvrđena dana 19.09.2025. godine, optužilo A.H., da je počinila krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ F BiH.

Na glavnom pretresu održanom dana 08.04.2026. godine, optužena je, u prisustvu svog branioca, promijenila ranije datu izjavu i priznala izvršenje krivičnog djela navodeći da je kriva za krivično djelo koje joj se stavlja na teret i da su u potpunosti tačni navodi iz optužnice.

S obzirom da je optužena priznala izvršenje krivičnog djela su je u smislu člana 280. ZKP FBiH, izvršio uvid u materijalne dokaze tužilaštva i to:

...

Nakon što je izvršen uvid u naprijed navedene dokaze sud je ustanovio da je priznanje optužene na glavnom pretresu potpuno i u skladu sa dokazima, kao i da je optužena svjesna posljedica priznanja krivice, te da je do priznanja došlo dobrovoljno svjesno i sa razumijevanjem, pa je izjava prihvaćena.

U završnoj riječi kantonalni tužilac je predložio da sud optuženu oglasi krivom i izrekne joj sankciju u skladu sa zakonom.

Branilac optužene je predložila da sud optuženoj izrekne uslovnu osudu i da će se dobrovoljno podvrgnuti liječenju.

Optužena je u završnoj riječi istakla da kaje se za počinjeno krivično djelo i moli sud da je što blaže kazni, kao i da će se dobrovoljno javiti na liječenje.

Uzimajući u obzir prirodu radnji koje je optužena preduzela kao i način izvršenja ovog krivičnog djela, sud zaključuje da je sposobnost optužene da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena zbog upotrebe psihoaktivnih supstanci. Navedena okolnost, bitno smanjena uračunljivost, imajući u vidu sve opisane okolnosti, prirodu i način izvršenja krivičnog djela ne isključuju umišljaj optužene. Umišljaj optužene se ogleda u njegovom ponašanju koje je

trajalo i u njegovoj odlučnosti da pored izrečenih zaštitnih mjera vrši nasilje nad oštećenim. Prema tome, optužena je kriva za počinjeno djelo, dok osnova koji bi isključivali krivicu u konkretnom slučaju nije bilo.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženu sud je utvrdio da nije ranije osuđivana.

Prilikom odmjeravanja krivičnopravne sankcije, sud je imao u vidu osnovne kriterijume, a to su granice kazne propisane za predmetno krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakterišu počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), i to: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove lične prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. KZ F BiH).

Od olakšavajućih okolnosti Sud je cijenio da optužena nije ranije osuđivana i da je u ranoj fazi krivičnog postupka priznala izvršenje krivičnog djela čime je doprinela brzom i efikasnom završetku krivičnog postupka, te izraženo kajanje zbog učinjenog djela sud je cijenio kao iskreno. Sud je optuženoj izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci koja se neće izvršiti ako optužena u roku od 3 (tri) godine dana po pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Sud cijeni da se u konkretnom slučaju i uslovnom osudom može postići svrha kažnjavanja predviđena članom 42. Krivičnog zakona FBiH, a to je da će se ovakvom vrstom krivičnopravne sankcije dovoljno uticati na optuženu da ubuduće ne čini krivična djela, kao i da će preventivno uticati na druge u sredini gdje živi da ne čine krivična djela, te da će se uticati na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja učinitelja, a ujedno biti izražena društvena osuda učinjenog krivičnog djela. Takođe, sud smatra bitnim naglasiti da se ova uslovna osuda, u slučaju da optužena počini novo krivično djelo u toku vremena provjeravanja, u skladu sa članom 421. ZKP F BiH u vezi sa članom 64. KZ F BiH, može opozvati, te odrediti da se utvrđena kazna izvrši.

Sud je, cijeneći provedene dokaze, a naročito nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra, utvrdio da su u konkretnom slučaju ispunjeni zakonski uslovi za izricanje sigurnosne mjere obaveznog liječenja od ovisnosti. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da da optužena duži vremenski period nekritički konzumira psihoaktivne supstance, usljed čega ispoljava problematična i potencijalno opasna ponašanja po sebe i okolinu. Imajući u vidu da optužena nije dobrovoljno pristala na liječenje, sud nalazi da je radi otklanjanja opasnosti od daljeg štetnog ponašanja i radi njenog liječenja neophodno izreći ovu zaštitnu mjeru, i to u obimu i trajanju kako je predloženo u stručnom mišljenju. Vještak je izričito predložio

Imajući u vidu ličnost optužene, njenu ovisnost o psihoaktivnim, uticaj te ovisnosti na njegovo ponašanje, kao i potrebu zaštite društva i sprečavanja budućeg vršenja krivičnih djela, sud nalazi da je izricanje sigurnosne mjere obaveznog liječenja od ovisnosti nužno. Stoga je, na osnovu provedenih dokaza, a naročito nalaza i mišljenja vještaka, sud odlučio kao u izreci, te izrekao sigurnosnu mjeru ... koja će se provoditi jedan mjesec u bolničkim uslovima, a potom ambulantno godinu dana.

Sud je imao u vidu i odredbu člana 66. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, prema kojoj sud može opozvati uslovnu osudu ukoliko osuđena bez opravdanog

razloga ne izvršava obaveze koje su mu tom osudom određene. U tom smislu, sud je izričito odredio da je optužena dužna da se dobrovoljno podvrgne izrečenoj sigurnosnoj mjeri ..., u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka. Ukoliko se optužena ne podvrgne liječenju ili ne bude uredno izvršavala navedenu mjeru, sud će, shodno citiranoj zakonskoj odredbi, opozvati izrečenu uslovnu osudu zbog neispunjenja izrečenih obaveza.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH sud je donio odluku kojom se optužena oslobađa od obaveze naknade troškova krivičnog postupka jer je optužena bez redovnih primanja.

Zapisničar,
Amra Botić

Sudija,
Miroslav Savić

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude, a putem ovog Suda u 3 (tri) primjerka.